

[Ebba Strange]

aflytning, og forfølgelse nærmest, af efterretningsvæsenet, og jeg vil godt spørge med hensyn til den helt aktuelle sag: har der i alle tilfælde været dommerkendelser i de tilfælde, hvor der har været foretaget telefonaflytning og ransagninger dels i Martinez' hjem og dels hos de tre danskere, som blev anholdt sammen med Martinez?

Vi har på det senere set uhyggelige eksempler på, at FET, forsvarrets efterretningstjeneste, har samarbejdet med dybt reaktionære kræfter her i landet, og justitsministeren bør i dag kunne oplyse, hvor politiets efterretningstjeneste har fået sine oplysninger fra i sagen omkring Martinez.

I forbindelse med Martinezsagen og i forbindelse med de tidligere foreslåede ændringer i retsplejeloven har der været talt meget om statens sikkerhed. Det har der også i dag, og de borgerlige ordførere er altså fuldt ud tilfredse med, at statens sikkerhed ligger godt i den til enhver tid siddende regerings hænder – at så nogle partier ønsker en anden regering end den, vi har i dag, er ikke særlig interessant i denne forbindelse, synes jeg. Derimod synes jeg, det er meget vigtigt, at det danske retssamfund og ikke mindst en socialdemokratisk regering skal passe på ikke at stirre sig så blinde på begrebet statens sikkerhed, at det, de foretager sig, går ud over befolkningens sikkerhed.

Det er vigtigt, at vi bekæmper terrorisme og vold, hvor vi støder på den, men kampen føres ikke ved at indskrænke folks demokratiske rettigheder, hverken danskeres eller udlændinges, eller ved at gøre systemet mere voldeligt. Den føres tværtimod ved at hæge om og udvikle de demokratiske rettigheder, der findes. Derfor vil kampen for et mere menneskeligt samfund – med større lighed og med arbejde og retsbeskyttelse for alle – på lang sigt være det mest effektive våben imod vold og terrorisme.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil gerne takke for ministerens redegørelse, selv om jeg synes, den efterlader en lang række uafklarede spørgsmål.

Jeg er nok også nødt til at gøre klart, at dette ikke er et spørgsmål om forsvar for terrorisme, og det er ikke en stillingtagen til skyld eller ikke skyld i en bestemt sag, for det er nemlig ikke muligt. Men det er allige-

vel vigtigt at fremhæve, at vi i dette land har en udenrigsminister, der samtidig er medlem af regeringens sikkerhedsudvalg, og som aldrig i internationale sammenhænge forspilder nogen mulighed for at fremhæve kravet om opfyldelse af menneskerettighederne. Jeg er ikke uenig med ministeren i, at det er noget, vi skal hævde, og det er noget, vi skal kæmpe for. Men menneskerettigheder er ikke kun noget abstrakt, det er noget særdeles konkret, og det, vi taler om her i dag, er særdeles konkrete sager. Når man taler om menneskerettigheder, så forudsætter det, at man selv holder dem.

Det er et grundlæggende princip i dansk retspleje, som hr. Bernhard Baunsgaard har fremhævet i dag, at enhver tvivl skal komme den anklagede til gode. I tilfældet med Martinez har man givet en urimelig hård straf, uden at sagen har været pådømt. Vi ved ikke i dag, om Martinez er i live. Det er ikke den danske regering, der er hans direkte bødler, men den har uden garantier udleveret ham til en regering og et samfund, som med den anklage, der var rettet imod ham, kunne forventes at foretage langt strengere sanktioner, end Danmark ville foretage i en lignende situation, hvor beviserne var så udokumenterede, som det er tilfældet her.

Sagen er i hvert fald ikke dokumenteret over for en domstol, men den pressemeddelelse, regeringen udsendte i forbindelse med udvisningen, og som ministeren i dag har fremhævet, og hvori det utvetydigt siges, at han har instrueret udenlandske terrorister, det er i dette tilfælde en domsafsigelse. For det første har man gjort det, at man udviste ham med en pressemeddelelse, der stempler ham som terrorist. Der er tale om et misbrug af ombudsmandens udtalelser. For ombudsmandens udtalelser går på, hvorvidt ministeren har handlet i overensstemmelse med gældende lov, da han foretog udvisningen. Og det har han jo, sådan som loven er formuleret i dag. Et andet spørgsmål er selvfølgelig, om befolkningen kan leve med sådan en lov. Ombudsmandens skrivelse af 17. maj har både hr. Hagen Hagensen og fru Mimi Jakobsen henvist til, men de fremhævede ikke helt korrekt, hvad der var konklusionen af ombudsmandens skrivelse. Han siger nemlig:

»Jeg finder ikke at burde gå ind på en nærmere bedømmelse af spørgsmålet om rimeligheden af, at en udvisning af Martinez